

teat: ac frequentissimè, cum id quòd medium est, utrimque possit trahi, ut de Troilò Virgilius, 1. *Aeneid.*

Lora tenens tamen —

Hic utrùm quòd teneat tamen lora, an quamvis teneat, tamen trabatur, quæri potest. Unde controversia illa; Testamentò quidam poni iussit statuam auream hastam tenentem. Quæritur, statua hastam tenens aurea esse debeat, an hasta esse aurea in statuâ alterius materiæ. Præter hæc etiam Amphibolia ex orationis sensu nimis latò, & non satis determinatò nascitur, quemadmodum in Oraculò, quod opulentissimo Asiæ Regi editum refert Herodotus lib. 2.

Κρείστος ἄλλοι μεταβῆς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. hoc est,

Cræsus, Halym penetrans, magnam pervertet opum vim.

Quò deceptus Hostium vim sese perversurum putavit, pervertit autem suam, ut habet Cicero lib. 2. de Divinat. Huic non absimile est illud Fabii locò sæpius laudatò. Sæpe, utri duorum antecedentium sermo subjunctus sit, in dubio est: Unde est controversia, Hæres meus Uxori meæ dare damnâs esto argenti, quod elegerit, pondo centum. Uter eligat, quæritur. Deinde Amphibolia etiam est, cùm tacitè persona una inducitur loquens, vel plures colloquentes; dubium enim sæpe est, num ipse Autor, an persona, aut quænam personarum sermonem habeat. Hujusmodi Prosopopœiæ seu fermocinationes, & Dialogismi occurrunt in Ecclesiaste & Canticò canticorum; Ut & in Prophetis, & Psalmis, ut agnoscit Chamierus Panstrat. Cathol. Tom. 1. lib. 15. cap. 15. §. 27. Nec non apud Satyricos. Sic Horatius Satyr. 3. lib. 2. Damasippum ipsum accusantem inducit, quod nihil scriberet, cùm ipse alium accusare videri posset: ita enim orditur.

Sic rarò scribis, ut totò non quater annò
Membranam poscas, scriptorum quæque retexens
Iratu tibi, quod vini, somnique benignus
Nil dignum sermone canas. &c

Quibus postea inter se & Damasippum Dialogum annectit, in quò quis loquatur sæpe ambiguum est. Utrumque etiam, nostrò judiciò, reperitur apud Juvenalem Satyr. 5. in his versibus.

Vin tu consuetis audax conviva canistris
Impleri, panisque tui novisse colorem?
Scilicet hoc fuerat, propter quod sæpe relictâ
Conjuge per montem adversum, gelidasque cucurri
Esquillas, fremeret sævâ cùm grandine vernus
Juppiter & multò stillaret penula nimbò?

Et in illis Satyr. 6.

Dic aliquem sodes, dic Quintiliane colorem.

C 3

Here-